

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297626352/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

De er ikke forlaadt – Jeg brænder efter at høre en Befaling af den deiligste Mund – hvad der staaer i min Magt! – – –

O min Herre! – Kan jeg vente – – af et Menneske – – af en fremmed? – Men jeg kan gøre Dem Uret – jeg kan gøre Forsynet Uret som maaskee har bestemt Dem til min Skyts-Engel – men jeg spilder Tiden – Vil De hjælpe, saa maae det være snart – Ak Himmel! – om et Øyeblik er det maaskee for silde –

Hvori? –

Hør da med faae Ord min heele Ulykke! – De er dog ikke catholsk? –

Ney, saa sandt jeg heder Panthakak –

Nu, jeg vil tro Dem – Viid da, at som De seer mig her, nedstammer jeg fra en af de adeligste og mægtigste Familier i Normandiet – Navnet de la Chicaniere kan sige Dem det – Thi De maae nødvendig have hørt derom i – – hvor var det? –

I Sonder-Jylland, i F*** –

Nu – Min Fader Theodor Ferdinand Casimir de la Chicaniere, han som nu maaskee – ak Himmel! – kort han besad stor Rigdom og store Godser i mit FødreneLand – Hans og vor Ulykke var, at vi var Protestanter – Den nedrigste Bedrager, som jeg, overtalt ved de helligste Forpligtelser havde skjænket mit Hjerte, lokkede denne Hemmelighed fra mig – Han gav os an – Man jagede os ud fra alt, og han bemægtigede sig det meeste deraf. – Halv nogne besluttede vi at reyse til Geneve, hvor vi har rige Slægtninger – Min Moder og begge mine smaae Brødre er døde undervejs af Græmmelse – Min Fader og jeg, har som De kan tænke kummerlig nok naaed hertil – For en Time siden – – som om vor Ulykke ikke var stor nok, blev vi overfaldet af Rovere – – som tog alt det lidet fra os, som vi havde tilbage – – Og – – Himlen give at de Barbarer havde været fornøiede dermed – – Min stakkels gamle Fader havde gjort Modstand – – Det fortrød dem – O! – mit Hjerte vil briste naar jeg tænker paa, hvorledes de mishandlede ham – Der slæbte de ham ind – langt ind i Skoven – – Der ligger han nu den ærværdigste den beste Fader og kan hverken leve eller døe – Dersom jeg ikke faaer Bistand – faaer han til næste Bye – at jeg kan skrive til Geneve – saa lever han ikke Nattem over – Og Jeg! – O Himmel hvad vil der saa blive af mig? –

De har Ret, ulykkelige Froken! – De maae hjælpes snart – om det skal nytte – Det bliver mørkt – men – men Roverne? – –